

NASZA

B.D.I.C

NOTRE TRAVAIL

MENSUEL

ORGANE DES TRAVAILLEURS
CHRÉTIENS POLONAIS

PRACA

ORGAN POLSKICH PRACOWNIKÓW CHRZEŚCIJAŃSKICH

Rozrywki

WYBRYKI młodzieży angielskiej, która urządziła wyprawę do nadbrzeżnych miejscowości rozrywkowych i nie znalazła innego sposobu zabawy, jak niszczenie magazynów, namiotów i innych rzeczy oraz barbarzyńskie odnoszenie się do osób, przypominają podobne wyczyny młodzieży francuskiej na Place de la Nation. A w zestawieniu muszą doprowadzić do wniosku, iż takie karygodne fakty nie są odosobnione i że trzeba głębiej wejrzeć w przyczyny tego rodzaju zachowania się młodzieży jak również że trzeba pomyśleć o środkach zaradczych.

Musimy jednak podkreślić, iż nie należy sądzić całej młodzieży według wyżej podanych faktów tymbar-dziej, że właśnie ze środowisk młodzieżowych wychodzą

żywe reakcje przeciwko wyczynom młodzieży „twiest'u” i „yé-yé”.

NIEWĄTPLIWYM jest faktem, iż pokolenie obecne rozporządza i większymi środkami finansowymi i większą ilością wolnego czasu. Zarobki naogół nie są złe. A walka syndykatów o zmniejszenie czasu pracy daje swe rezultaty i doprowadza do tego, że mamy o wiele więcej czasu wolnego zarówno na skutek krótszego tygodnia pracy jak również na skutek dłuższych płatnych wakacji. Coraz również więcej świąt jest płatnych na mocy umów zbiorowych. Ale wzrost tych możliwości „czasowych” i finansowych nie idzie w parze ze wzrostem zainteresowań kulturalnych i naukowych. Możliwości materialne wyprzedzają zainteresowania kulturalne. I to jest niewątpliwie jednym z bardzo ważnych czynników tego braku równowagi, notowanej tak często w obecnych czasach. Nie tu należy szukać wyłącznego źródła. Ale jest to jeden z bardzo ważnych czynników.

JEŻELI syndykaty walczą z takim uporem o zwiększenie zarobków i zmniejszenie ilości czasu pracy, to nie tylko dlatego, by młodzi mieli więcej czasu na zabawę a starsi na wypoczynek, ale również i to w dużej mierze dlatego, aby te możliwości materialne pozwoliły na to, co uważamy za prawdziwy awans społeczny klasy robotniczej. A zatem te możliwości rozporządzania większą ilością czasu i pieniędzy mają pozwolić również na to, aby te nowe pokolenia mogły korzystać w większej mierze aniżeli ich poprzednicy z dobrej książki, z teatru, z wycieczek krajoznawczych, z muzeów i aby w ten sposób zdobyte kultury mogły być przyswajane nie tylko przez ograniczoną ilość wybranych członków społeczeństwa, ale aby doprowadzić do „upowszechnienia” kultury tak, jak chcemy doprowadzić do „upowszechnienia” własności.

4 P 6446

Trzecia Konferencja Europejska Syndykatów Chrześcijańskich

W dniach 15, 16 i 17 kwietnia 1964 roku odbędzie się w Strasburgu trzecia z rzędu Konferencja Europejska Syndykatów Chrześcijańskich.

Niejednokrotnie wspominamy w Naszej Pracy o Organizacji Europejskiej Konfederacji Syndykatów Chrześcijańskich.

Organizacja Europejska została powołana do życia wtedy, kiedy okazało się oczywistym, iż powstanie Wspólnoty Europejskiej stwarza dla syndykatów chrześcijańskich tak wielką ilość zagadnień, nie dających się rozwiązać ani przez centralę światową ani przez centrale krajowe, że konieczne jest stworzenie specjalnego organizmu.

Pole zainteresowań

Początkowo Organizacja Europejska Syndykatów Chrześcijańskich interesowała się sprawami, związanymi bezpośrednio ze Wspólnotą Europejską. I to przede wszystkim zagadnieniami socjalnymi. Ale z czasem pole zainteresowań tej Organizacji rozszerza się. Kwestie socjalne wiążą się ze sprawami ekonomicznymi. Te znowu wiążą się z całym szeregiem kwestii politycznych. Powoli zatem i tymi sprawami trzeba było się zająć. I dlatego np. Organizacja Europejska musiała zadać sobie pytanie, czy dobrze jest, iż są aż trzy Wspólnoty Europejskie, czy może byłoby bardziej wskazane, aby była tylko jedna Wspólnota. Potem trzeba było się zastanowić nad tym, czy z punktu widzenia interesów pracowniczych jest lepiej, aby taki organizm był wyposażony w dość duże uprawnienia czy też przeciwnie. Trzeba było się również zastanowić nad tym, czy lepiej będzie, jeżeli do Parlamentu Europejskiego będą przedstawiciele delegowani przez poszczególne parlamenty czy też jeżeli będą wybierani w powszechnym głosowaniu, tak jak to jest w odniesieniu do deputowanych poszczególnych krajów.

Niezależnie od tego, trzeba było również przemyśleć sprawę stosunku Wspólnoty Europejskiej i krajów wolnych europejskich do wymiany w dziedzinie gospodarczej i kulturalnej z krajami, zostającymi pod jarzmem komunistycznym.

W Polsce Ludowej

Nauczyciel: *Słońce i węgiel dostarczają ciepła. Jaka jest różnica między nimi, jeśli idzie o źródło energii?*

Uczeń: *Słońce wędruje na zachód, a węgiel na wschód.*

Nauczyciel: *Jakie rzeczy są niezmiennie w naszej rzeczywistości?*

Uczeń: *Premier Cyrankiewicz i przejściowe trudności gospodarcze.*

Oto jak z biegiem czasu pole zainteresowań Organizacji Europejskiej zwiększa się. Na to jednak, aby zdać sobie sprawę z ich wagi, aby je przestudiować i znaleźć odpowiednie rozwiązania, trzeba czynnego współdziałania wszystkich organizacji członkowskich. Nie wystarczy udział ekipy kierowniczej. Dlatego właśnie zwoływane są Konferencje, w których bierze udział znaczna liczba uczestników, wyznaczonych przez Centrale krajowe oraz przez Międzynarodówki zawodowe.

Sprawozdanie z działalności

Na porządku dziennym tej trzeciej z rzędu Konferencji Europejskiej Syndykatów Chrześcijańskich znajdujemy przede wszystkim Raport Sekretarza Generalnego tej Organizacji, kolegi Jana Kułakowskiego. Widzimy z niego, ile jest zadań, którym ta Organizacja Europejska powinna stawić czoło. Widzimy też, ile potrafiła już osiągnąć.

Organizacje patronalne pilnują dobrze interesów swoich poszczególnych zawodów. Potrafią dotrzeć wszędzie.

Trzeba być z podziwem dla naszej organizacji syndykalnej, że pomimo skromnych środków, jakimi rozporządza, potrafiła przypilnować tylu spraw mających zasadnicze dla świata pracy znaczenie.

Raport ten jest wprowadzeniem jednocześnie do tematów, które będą stanowiły przedmiot trzech raportów, opracowanych najpierw przez prelegentów, a następnie przedyskutowanych już raz w ścisłych grupach pracy i po nowym ich przejrzeniu rozesłanych wraz z projektem rezolucji do wszystkich uczestników Konferencji.

O prawdziwą demokrację Europejską

Pierwszym będzie raport, przygotowany przez G. Esperet, który jest vice-prezesem Organizacji Europejskiej Syndykatów Chrześcijańskich oraz vice-prezesem CFTC.

Przede wszystkim stara się on dać odpowiedź na to, czy obecna struktura Wspólnoty Europejskiej jest demokratyczna, czy interesy klasy robotniczej są przez tę strukturę dostatecznie zabezpieczone.

I dochodzi do wniosku, że pracownicy są niedostatecznie reprezentowani w tych organach Wspólnoty, które mają wpływ i na decyzje i na bieg spraw bieżących. Trzeba bowiem stwierdzić, że struktura Wspólnoty zbyt przybiera charakter technokracji, co jest dalekie od zasad demokratycznych.

Jako środki zaradcze wysuwa żądanie połączenia trzech Wspólnot w jedną z jednym organem naczelnym, wybór Parlamentu Europejskiego w drodze wyborów powszechnych, rozszerzenie uprawnień tego Parlamentu.

Ponadto wysuwa projekt opracowania wspólnego planu ekonomicznego europejskiego, przy czym udział przedstawicieli pracowników powinien być rzeczywiście zapewniony.

Polityka socjalna na miarę europejską

Ten tytuł będzie nosił drugi raport, przygotowany przez F. Dohmen'a, prezesa Katolickiej Federacji Górników Holenderskich.

Stwierdza ten raport przede wszystkim rozbieżności, istniejące pomiędzy poszczególnymi państwami Wspólnoty na odcinku socjalnym przy powoływaniu do życia Wspólnot Europejskiej. Przy powstaniu tych Wspólnot zwracano bowiem przede wszystkim uwagę na stronę gospodarczą zagadnienia.

Dostosowana do potrzeb chwili organizacja syndykalna powinna dążyć do wyrównania różnic, istniejących pomiędzy poszczególnymi krajami. A ponadto powinna doprowadzić do tego, aby głos pracowników w dziedzinie żądań socjalnych został w tworzącej się Europie, uwzględniony.

Integracja Europejska i miejsce Europy w świecie

Trzeci z rzędu raport, pod powyższym tytułem, będzie wygłoszony przez E. Schmid z protestanckich Syndykatów Szwajcarskich, który jest ponadto członkiem Parlamentu Szwajcarskiego.

Wysuwa on twierdzenie, iż Wspólnota Europejska, nie powinna się ograniczać do interesów gospodarczych i socjalnych, ale że powinna być również Wspólnotą polityczną.

Tylko bowiem w ten sposób scalona Europa będzie mogła stać się czynnikiem trwałego pokoju światowego, będzie mogła skutecznie bronić wolności swojej i innych narodów, będzie mogła się przyczynić do rozwoju naukowego, technicznego, ekonomicznego, socjalnego i kulturalnego w ramach Europy i w krajach, znajdujących się dopiero u progu rozwoju.

ABONAMENT ROCZNY

za „NASZĄ PRACĘ” — miesięcznik :
 we Francji 5 F
 w Belgii i Luksemburgu . 50 frs. b.
 w Holandii 4 floreny
 w U. S. A. 1 dol.
 w innych krajach równowartość 1 dol.
 Prosimy o wpłacanie prenumeraty na
 konto CCP Paris 4410-13 — „Nasza
 Praca” — 26, rue Montholon —
 Paris (9°).

Prenumeratę w Belgii Holandii i Luksemburgu można również wpłacać na
 konto : CCP Nr 4224.70 — C.O.B. —
 Caisse Centrale des Dépôts — 129, rue
 de la Loi — Bruxelles. — Na odwrocie
 przekazu prosimy zaznaczyć : „pour le
 compte N° 71.653 de „Nasza Praca”.

Wspólnota Europejska

Zalecenia C.E.C.A. w obronie stali zostały zastosowane

W numerze marcowym Naszej Pracy podaliśmy informacje o zaleceniach, jakie Wysoka Władza Europejska Wspólnoty Węgla i Stali wydała pod adresem rządów sześciu państw Wspólnoty celem obrony przemysłu stalowego.

Przypomnijmy te zalecenia w kilku słowach oraz sytuację, w jakiej decyzja została podjęta.

Europejska Wspólnota Węgla i Stali nie miała wspólnej bariery celnej na produkty stalowe. Wobec zmagającej się konkurencji na rynku światowym stali, Wysoka Władza zaproponowała najpierw Radzie Ministrów pewne środki zaradcze. Ponieważ Rada Ministrów może powziąć uchwały tylko jednomyślnie, przeto nie doszło do uchwalenia przedstawionych przez Wysoką Władzę CECA propozycji.

Wówczas to właśnie Wysoka Władza, decydująca większością głosów, powzięła sama decyzje, zalecające rządów sześciu państw Wspólnoty podniesienie do 9 procent cła na stal importowaną z krajów do Wspólnoty nie należących, oraz wprowadzenie specjalnej ochrony celnej w wysokości 7 dolarów na tonnie stopu żelaznego.

Znaczenie tej decyzji.

Ta inicjatywa i zdecydowanie Wysokiej Władzy Wspólnoty Węgla i Stali ma duże bardzo znaczenie i to z dwóch punktów widzenia. Przedewszystkiem była to decyzją, która wpłynęła dodatnio na sytuację przemysłu stalowego Wspólnoty. Jeszcze do tego wrócimy w dalszym ciągu niniejszego artykułu.

Ale jeszcze ważniejsze jest to że to zalecenie jest decyzją ponadpaństwową, powziętą przez organ międzynarodowy, przez organ ponadpaństwowy, mimo tego że nie wszystkie rządy Wspólnoty były zgodne z uchwaloną akcją.

Pomimo braku jednomyślności rządów organ ponadpaństwowy powziął tę decyzję w swoim własnym zakresie i swe zalecenie skierował pod adresem rządów wszystkich państw Wspólnoty.

Wiemy dobrze, iż państwa bronią swej suwerenności. I mimo tego iż formalnie Wysoka Władza może pobierać

decyzję większością głosów, stara się jednak nie zadrażniać miłości własnej poszczególnych krajów i nie korzystać z tego prawa wtedy gdy idzie o sprawy wyjątkowo ważne, a co do których jest rozbieżność pomiędzy rządami.

Ta decyzja była dowodem, iż Wysoka Władza nie uchyla się od ciężkiej na niej odpowiedzialności i że potrafi w trudnych bardzo sprawach powziąć śmiałą i pożyteczną inicjatywę.

Przez to samo wzrosło znaczenie i waga Wspólnoty.

Skutki

Zalecenie Wysokiej Władzy zostały wykonane przez wszystkie państwa Wspólnoty.

I nie trzeba było długo czekać na to, aby sytuacja przemysłu stalowego uległa zmianie na lepsze.

Napłynęły przedewszystkiem nowe zamówienia. A to jest najważniejsze. Bo w ślad za zamówieniami zwiększyła się również produkcja stali. Gdyby tych środków zaradczych nie wprowadzono, to z pewnością nastąpiłoby jej zmniejszenie.

W ten sposób te decyzje Wysokiej Władzy obok znaczenia zasadniczego, o którym wyżej mówiliśmy, miały i znaczenie praktyczne i to nie niezmiernie ważne.

Nie można naturalnie uważać, że sytuacja na odcinku przemysłu stalowego została całkowicie uzdrowiona, ale z pewnością można stwierdzić wyraźną poprawę. A podobnie jak i w stanie zdrowia człowieka zachodząca poprawa pozwala na to, aby mieć nadzieję całkowitego wyzdrowienia, tak samo i w życiu gospodarczym, wtedy gdy sytuacja jest niepomyślna, — jest rzeczą niezmiernie ważną to gdy dostrzegamy poprawę. Bo pozwala ona na dalszą akcję, która może doprowadzić do uzdrowienia.

Krótkie wiadomości

● Stowarzyszenie przyjaciół Roberta Schumana postanowiło zakupić posiadłość w Scy-Chazelles (Moselle), gdzie zmarł „Ojciec Europy”. Będzie tam urządzone muzeum Roberta Schumana. Jednocześnie ta posiadłość będzie stanowiła miejsce spotkań młodzieżowych ruchów europejskich.

● Niemcy Zachodnie są krajem, który zakupuje największą ilość francuskich win.

● Egzekutywa Wspólnego Rynku przygotowała projekt wprowadzenia wspólnych norm w odniesieniu do jakości owoców i jarzyn, sprzedawanych wewnątrz Wspólnego Rynku. Projekt ten będzie przedstawiony Radzie Ministrów. Przewiduje się, że wejdzie on częściowo w życie od 1 kwietnia 1965 roku a w stosunku do reszty produktów od 1 kwietnia 1966 roku.

● Rada Ministrów Wspólnego Rynku, na wniosek Egzekutywy tejże Wspólnoty, przyjęła nowy regulamin w sprawie wolnej cyrkulacji pracowników. Ten regulamin wchodzi na miejsce tego, który obowiązywał od 1 września 1961 roku. Jest to drugi etap, zdążający do całkowitej swobody cyrkulacji. Obecny nowy etap znosi pierwszeństwo narodowego rynku pracy. W ten sposób nie będzie stawalo na przeszkodzie w otrzymaniu pracy pracownikom, należącym do jednego z krajów Wspólnoty w innych jej krajach.

● Niemiecki Minister zaproponował Wspólnocie Europejskiej, aby przyspieszyć zmniejszenie cel, istniejących jeszcze między sześciu państwami Wspólnego Rynku. Wysunął on projekt, aby zmniejszyć te cła o dalsze 20 procent już od 1 stycznia 1965 roku, co dałoby łącznie zmniejszenie cel o 80 procent.

Pocztowa rakietka włosko-francuska

W Mediolanie przedstawiono raketkę „IRIS”, która ma mieć bardzo praktyczne zastosowanie. Nie chodzi ani o użycie jej do przenoszenia pocisków ani do podróży na księżyc. A poprostu ma ona być oddana do użytku pocztie. Listy z Mediolanu do Paryża mają podróżować w przyszłości nie pociągiem ani samolotem, a tą właśnie raketką.

Rakietka ta ma 6 metrów długości.

W chwili jej wysyłania będzie ważyła 1.100 kg. Waga ta zmniejszy się w ciągu lotu i osiągnie 500 kg. w chwili wylądowania w miejscu przeznaczenia. Za każdym razem przewiezie pocztę wagi 30 kg. Wzniesie się na wysokość wyższą od 22.000 km. Przełeczeń 700 km. przeleci w niecałe 20 minut.

Ale regularna obsługa pocztowa nie jest przewidziana przed upływem 4 lat, gdyż trzeba jeszcze przeprowadzić cały szereg prób i doświadczeń.

KRONIKA FRANCJI

Płace funkcjonariuszy i pracowników publicznych

W odróżnieniu od pracowników prywatnych mówimy o funkcjonariuszach i pracownikach publicznych.

Ponieważ często spotyka się to rozróżnienie, przeto postaramy się ustalić kogo do jakiej kategorii zaliczamy. Bo inaczej łatwo możemy dyskutować lub pisać i mówić o różnych rzeczach.

Kategorie

Weźmy taki przykład.

Przed wojną kopalnie należały do osób prywatnych albo do spółek akcyjnych. Akcje były w ręku osób prywatnych lub banków. A zatem i kopalnie i górnicy należeli do odcinka prywatnego.

Po wojnie kopalnie zostały znacjonalizowane. Dlatego górnicy należą teraz do pracowników odcinka publicznego, pomimo iż nie stali się urzędnikami państwowymi.

Na tym przykładzie możemy już łatwo ustalić, jakie są kategorie pracowników.

Wszyscy pracownicy, których patronem jest bądź osoba prywatna bądź też dyrektor, reprezentujący interesy prywatne, są pracownikami odcinka prywatnego. Państwo może wprawdzie interweniować w określonych wypadkach w stosunki między takim patronem a samymi pracownikami. Ale interweniuje wtedy jako władza lub w charakterze arbitra. Władza ta nie jest stroną.

Inaczej przedstawia się sprawa na odcinku publicznym.

Na odcinku publicznym bądź to rząd bądź prefektura bądź też merostwo mogą przez swych przedstawicieli występować wprost w roli patrona. Tak się dzieje wtedy, kiedy chodzi o wszystkich urzędników państwowych czy samorządowych. Tych pracowników nazywamy często funkcjonariuszami.

Ale niezależnie od tego, jest cały szereg przedsiębiorstw lub służb publicznych, w których pracownicy nie są funkcjonariuszami. A mimo to, nie są oni również pracownikami odcinka prywatnego. Tak właśnie jest z górnikami, którzy przed wojną należeli do odcinka prywatnego.

A po upaństwowieniu kopalń nie stali się funkcjonariuszami a pracownikami przedsiębiorstwa znacjonalizowanego, należącego do państwa. Są np. urzędnicy banków, które przed wojną był bankami prywatnymi, a po wojnie zostały znacjonalizowane. Pracownicy tych banków są obecnie pracownikami odcinka publicznego pomimo iż ich koledzy z innych banków, są pracownikami odcinka prywatnego. Są służby publiczne takie jak metro, jak gaz, jak elektryczność, które nie

są przedsiębiorstwami prywatnymi. Ich pracownicy nie są funkcjonariuszami, ale mimo to należą do pracowników odcinka publicznego.

Możemy więc ostatecznie ustalić taki podział:

— najpierw możemy rozróżnić pracowników prywatnych i pracowników publicznych

— następnie w kategorii pracowników publicznych możemy rozróżnić funkcjonariuszy i pracowników przedsiębiorstw i zakładów publicznych.

Trudności na odcinku pracowników publicznych

Trudności, powstające na odcinku wogóle pracowników odcinka publicznego, mają wydaję się, dwie zasadnicze przyczyny.

Pierwszą z tych przyczyn jest to, że funkcjonowanie zarówno całej administracji jak i przedsiębiorstw i zakładów państwowych czy samorządowych nie jest uzależnione od dochodów tego działu administracji czy danego przedsiębiorstwa. W administracji są takie działy, które wogóle żadnego dochodu nie przynoszą, jak np. wojsko, policja, szkoły. Pomimo to, muszą one istnieć. I kosztują dużo. Pokrywa się te wydatki z podatków państwowych. Jeżeli nawet jeden minister chciałby podnieść pobory swych pracowników, to zaraz Minister Finansów powiada, że nie starczy pieniędzy.

Jeżeli jakiś zakład publiczny n. p. metro i autobusy, ma deficyt, to również będzie pukał do skarbu o subwencje. I znowu musi przejść przez Ministerstwo Skarbu.

Z jednej strony pracownicy chcieliby poprawy ich losu. Z drugiej strony brak własnych dochodów i konieczność wyciągnięcia większej ilości pieniędzy z podatników, jeśli chce się podnieść ich płace.

Ta strona czysto finansowych trudności jest jedną z tych zasadniczych trudności, na jakie napotyka się przy rozwiązywaniu zagadnień płac odcinka publicznego.

Drugą przyczyną tych trudności jest to, że rząd nie może występować w razie zatargu jako mediator ani jako

arbiter. Jest bowiem sam stroną zainteresowaną.

Naturalnie, rząd ma obowiązek patrzenia na całość zagadnień z punktu widzenia interesu całego kraju. Ale mimo woli, mimo całego największego nawet wysiłku osób odpowiedzialnych, nie jest możliwe uniknięcie pewnej stronniczości.

Jeżeli patron prywatny, nawet bardzo silny finansowo, jest stroną w konflikcie z pracownikami, to wówczas zawsze będzie się liczył z tym, że w razie nadużywania swej przewagi finansowej jest ktoś, kto może wykroczyć, kto może interweniować i nie zawsze na jego korzyść.

Jeżeli jest konflikt na odcinku publicznym, — to wówczas już niema żadnego czynnika, któryby mógł wkroczyć w przemiesć!

Środki zaradcze.

Obserwując pilnie życie Francji, możemy dostrzec, iż jest cały szereg czynników, które chcą wykryć przyczyny istotne tych trudności i znaleźć środki, któreby mogły usunąć te poważne minusy obecnej struktury życia społecznego i ekonomicznego Francji.

Mieliśmy raport Komisji pana Masé, Komisarza Planu. Mamy obecnie raport pana Toutée, dyskutowany na wszystkie strony.

Możemy stwierdzić, że obydwa te raporty wskazały na to, że obecnie nie można postępować w ten sposób, jak to dawniej czyniono. Patron nawet jeżeli patronem jest państwo, nie może w sposób autorytatywny i jednostronnie decydować o tym, jak będą wynagradzeni pracownicy odcinka publicznego, zarówno funkcjonariusze jak i pracownicy zakładów i przedsiębiorstw znacjonalizowanych. Jest to zagadnienie zbyt skomplikowane. Trzeba znaleźć sposób na to, aby utrzymać tu stały kontakt — stały dialog, jak to się teraz przyjęło mówić — między tymi, którzy są przedstawicielami organizacji syndykalnych. Trzeba znaleźć też sposób na to, aby wszyscy korzystali z wzrastającego dochodu narodowego, bez względu na to, czy wprost czy też pośrednio tylko do zwiększenia tego dochodu się przyczyniają.

Cena oprawy okularów

Każdy może sobie wybrać taką oprawę swoich okularów, jaka mu się podoba. Ale wcale to nie znaczy, że Ubezpieczalnia Społeczna zwróci swą część w zależności od ceny zapłaconej.

Cena Ubezpieczalnia Społecznej jest ustalona na 13 F. I według tej tylko ceny Ubezpieczalnia wypłaca zwrot ubezpieczonemu. Przy zwrocie w wysokości 80 procent Ubezpieczalnia wypłaci więc 10,40 f.

Okulary zbite podczas pracy

Jeżeli pracownik zbije okulary w czasie pracy, to w pewnych okolicznościach może on otrzymać zwrot ich kosztu w 100 procentach. Może to nastąpić wtedy, jeżeli okulary zostały zniszczone w czasie wypadku przy pracy, na skutek którego pracownik ten został poszkodowany fizycznie. Nie będzie wówczas najmniejszej wątpliwości, że zniszczenie okularów będzie w takim wypadku uznane jako wypadek przy pracy, co pozwala na otrzymanie zwrotu kosztów w 100 procentach.

Ale może się tak zdarzyć, iż nie ma żadnego uszkodzenia cielesnego i że tylko zostały zniszczone okulary.

Otóż wtedy trzeba ustalić, że nastąpiło to na skutek pewnego faktu zewnętrznego brutalnego i nagłego w czasie

pracy i wtedy, kiedy pracownik miał okulary tak, jak zwykle je używał.

I pomimo iż nie było uszkodzenia cielesnego, trzeba zgłosić wypadek przy pracy.

Płatne urlopy na skutek wydarzeń rodzinnych

Wiemy o tym, że istnieje cały szereg płatnych dni, do jakich mamy prawo na skutek takich wydarzeń w ro-

dzinie, jak ślub, urodzenie dziecka po-
grzeb bliskich osób.

Ale musimy pamiętać o tym, że tylko płatne dni na skutek urodzenia dziecka, są przewidziane przez prawo. Natomiast wszelkie inne płatne dni nie są przewidziane przez prawo a jedynie przez umowy zbiorowe. Dlatego trzeba się odnieść do tekstu umowy zbiorowej, obowiązującej w danym zawodzie.

Ograniczenia w wyjazdach wakacyjnych

Już teraz podajemy, jakie będą ograniczenia w możliwościach korzystania z biletów zniżkowych wakacyjnych „congés payés”. Bo już wiele osób teraz zamawia sobie miejsca na wakacje.

Otóż z Paryża z dworców Saint-Lazare, Montparnasse, Austerlitz i Lyon nie można z takimi biletami wyjeżdżać w piątek od godziny 12 w południe w dniu 31 lipca do dnia 1 sierpnia do północy, czyli w ciągu 36 godzin.

Widzimy więc, że więcej dworców jest objętych w tym roku tym zakazem, aniżeli w roku ubiegłym.

Ponadto zostały wprowadzone ograniczenia i przy powrocie, czego dotychczas nigdy nie było. Otóż przez cały dzień 29 i 30 sierpnia od północy do północy, czyli przez 48 godzin w so-

botę i niedzielę, nie można korzystać z biletów zniżkowych wakacyjnych, jeżeli się przyjeżdża na dworzec Paris-Austerlitz lub Paris-Lyon.

Dodatkowe opłaty za niezastosowanie się patronów do zarządzeń w sprawie bezpieczeństwa

Regionalne Kasy Ubezpieczeń Społecznych mogą wydać zarządzenia celem zwiększenia bezpieczeństwa pracy. Patroni muszą się do tych zarządzeń zastosować nawet wtedy, jeżeli one nie są wyraźnie przewidziane przez prawo. Ale muszą to być zarządzenia wydane przez Kasy Regionalne a nie przez „Caissees Primaires”.

Kasy Regionalne dają jednocześnie termin, w którym te zarządzenia powinny być wykonane. Jeżeli ten ter-

min upłynie, a patron nie zastosuje się do tych zarządzeń, to wówczas Kasy Regionalne mogą podnieść w granicach do 25 procent składkę od wypadków. O ile patron ponownie nie zastosowałby się do nowego zarządzenia albo jeżeli nie wykonałby pierwszych zarządzeń w ciągu pół roku po zastosowaniu dodatkowej składki, to wówczas ten dodatek może być zwiększony do wysokości 50 procent pierwotnej składki.

Składki pracowników domowych do Ubezpieczeń Społecznych

Podajemy poniżej nowe stawki składek opłacanych do Ubezpieczeń Społecznych za pracowników domowych.

Stawki te obowiązują od 1 stycznia 1964 roku.

Wszystkie kategorie pracowników

Zwiększenie renty wypadków w razie winy patrona

Pracownik poszkodowany na skutek wypadku przy pracy może otrzymać rentę w wyższym wymiarze, jeżeli wypadek nastąpił na skutek niewybaczalnej winy patrona. Po francusku mówimy o „faute inexcusable”. Ale trzeba uzyskać uznanie tego charakteru winy. Trzeba więc się o to zwrócić do swojej Kasy Ubezpieczeń lub też do „Commission de Première Instance de Contentieux de la Sécurité Sociale”.

domowych, zatrudnionych przez osoby prywatne, płacą taką samą składkę. Jedynie dozorecy domowi są wyjęci z tej kategorii i ich stawki są uregulowane odrębnym dekretem.

Poniżej podane stawki obowiązują zatem w odniesieniu do zatrudnionych przez osoby prywatne szoferów, ogrodników, „femmes de ménage” itd.

Stawki dzienne należą się wtedy, gdy praca u jednego patrona trwa przynajmniej 5 godzin. Jeżeli nie ma 5 godzin, to wówczas obowiązuje stawka godzinna.

Stawki tygodniowe i miesięczne obowiązują wówczas, gdy dana osoba pracuje regularnie przez cały dzień u tego samego patrona.

Pracownicy domowi	Seine, Seine-et-Oise oraz w miastach, liczących ponad 100.000 mieszkańców				W miejscowościach nieobjętych pierwszą rubryką			
	Mies.	Tydz.	Dzień	Godz.	Mies.	Tydz.	Dzień	Godz.
Poniżej 65 lat								
Składka pracownika	12,93	3,23	0,64	0,12	12,14	3,03	0,60	0,12
Składka patrona . . .	69,73	17,42	3,47	0,68	65,47	16,36	3,26	0,64
Łącznie	82,66	20,65	4,11	0,80	77,61	19,39	3,86	0,76
Powyżej 65 lat								
Składka pracownika	4,31	1,07	0,21	0,04	4,04	1,01	0,20	0,04
Składka patrona . . .	69,73	17,42	3,47	0,68	65,47	16,36	3,26	0,64
Łącznie	74,04	18,49	3,68	0,72	69,51	17,37	3,46	0,68

Przegląd społeczny i gospodarczy

Encyklika „Pacem in terris”

Stosunki między ludźmi

Na krótko przed śmiercią Papież Jan XXIII wydał encyklikę o POKOJU. Data jej: 11 kwiecień 1963 roku. Wielki Czwartek. Podobnie jak z nazwą innych encyklik, nazwa tej encykliki pochodzi od słów łacińskich, jakimi się ta encyklika zaczyna: „PACEM IN TERRIS”. Po polsku pierwsze zdanie brzmi: „Pokój na ziemi, do którego ludzie zawsze z utęsknieniem dążyli...”. A więc i w tłumaczeniu polskim tych pierwszych słów łacińskich znajdujemy to samo wyrażenie, które znamy tak dobrze i po łacinie z naszych pięknych pieśni, śpiewanych w czasie świąt Bożego Narodzenia.

W roku ubiegłym daliśmy najważniejsze wyjątki w tłumaczeniu polskim encykliki społecznej „Mater et Magistra”. Ta encyklika społeczna była jakoby wstępem do encykliki o pokoju. Jednym bowiem z najważ-

niejszych warunków trwałego pokoju w świecie jest doprowadzenie do pokoju społecznego, opartego o zasady sprawiedliwości społecznej, wyłożone właśnie w encyklice „Mater et Magistra”

Te dwie encykliki jak najbardziej się ze sobą łączą.

W kilku kolejnych numerach „Naszej Pracy” podamy najważniejsze wyjątki encykliki „O POKOJU”. Korzystamy przy tym z dokonanego już tłumaczenia, wydanego przez Katolicki Ośrodek Wydawniczy „Veritas”. Encyklika składa się z krótkiego wstępu, z którego dowiadujemy się o jej przedmiocie i o tym, jakie kolejno zagadnienia będą omawiane, następnie z czterech zasadniczych części, obejmujących wyjaśnienie zapowiedzianych zagadnień, wreszcie z obszernego zakończenia, ujętego w odrębną część, dającą wskazówki postępowania.

Wstęp

Pokój na ziemi, do którego ludzie zawsze z utęsknieniem dążyli, może być ustanowiony i utrzymany tylko przez bezwzględne przestrzeganie porządku ustanowionego przez Boga. Rozwinięta dziś nauka i zdobycze techniczne wyraźnie wskazują, że zarówno w świecie istot żywych jak i w siłach przyrody panuje zadziwiający ład, a wielkość człowieka leży w tym, że może ten ład dostrzec i zaopatrzyć się w narzędzia, którymi ujarzmi i na swój użytek wprzęga siły natury.

Temu doskonałemu porządkowi boleśnie przeciwstawia się nieład, jaki wprowadzają we wzajemnych stosunkach między sobą pojedynczy ludzie i narody. Wygląda, jak gdyby w sprawach ich współżycia główną rolę miała spełniać siła.

Ale myśl ludzka często błędnie dochodzi do wniosku, że stosunki poszczególnego człowieka do państwa mogą być normowane tymi samymi prawami, którymi rządzone są bezrozumne siły i żywioły wszechświata, a przecież normy postępowania dla ludzi są zupełnie innego rodzaju, a szukać ich trzeba tylko tam, gdzie je wpisał Ojciec wszechrzeczy, a mianowicie w naturze człowieka.

Te to właśnie prawa wyraźnie uczą, jak ludzie mają postępować jeśli chodzi o stosunki między poszczególnymi jednostkami, o stosunki obywateli do władz publicznych w poszczególnych państwach, następnie jakie mają być wzajemne stosunki między poszczegól-

nymi państwami, a wreszcie jaki ma być stosunek poszczególnych ludzi i państw do społeczności światowej i odwrotnie; zaś utworzenia społeczności narodów całego świata domaga się dobro wszystkich ludzi.

CZĘŚĆ I

Porządek między ludźmi

Każda społeczność ludzka, by była dobrze ułożona i przynosiła pożytek, musi być oparta jak na fundamencie na następującej zasadzie: każdy człowiek jest osobą, to znaczy, że jego natura jest obdarzona rozumem i wolną wolą. Dzięki temu ma on sam ze siebie prawa i obowiązki, wpływające razem i bezpośrednio z jego własnej natury, które, jako powszechne i nienaruszalne, są niezmiennie.

PRAWA

Prawo do życia i godnego poziomu życia

Mówiąc o prawach człowieka stwierdzamy, że człowiek ma prawo do życia, do nienaruszalności ciała, oraz do środków potrzebnych do życia odpowiadającego godności jako człowieka. Tymi środkami są szczególnie: żywność, ubranie, mieszkanie, odpoczynek, opieka lekarska, oraz usługi, jakich społeczność zwykle ludziom udziela. Z tego zaś wynika, że człowiek ma też prawo do zabezpieczenia w wypadkach utraty zdrowia, niezdolności do pracy, owdowienia, starości, bezrobocia, a

także gdy bez własnej winy utraci środki utrzymania.

Prawo do wartości moralnych i kulturalnych

Mocą prawa natury każdy człowiek ma prawo do należnego mu szacunku, do dobrej o nim opinii, do wolności w poszukiwaniu prawdy, oraz do wyrażania i ogłaszania swych myśli; jako też do twórczości artystycznej, pod warunkiem, że wymagania porządku moralnego i dobra ogólnego będą zabezpieczone. Ma też prawo do tego, by w sprawach publicznych był informowany zgodnie z prawdą.

Prawo natury upoważnia też człowieka do korzystania z dóbr kultury, a w konsekwencji do zdobycia wiedzy ogólnej i do wykształcenia technicznego i zawodowego, odpowiednio do stopnia rozwoju społeczności politycznej, do której należy.

Prawo do oddawania cześci Bogu zgodnie z nakazami sumienia

Każdy człowiek ma prawo oddawać cześć Bogu według słusznego nakazu własnego sumienia i wyznawania swej religii prywatnie i publicznie.

Prawo wyboru stanu życia

Ludzie mają prawo wolnego wyboru stanu całego swego życia zgodnie ze swym życzeniem.

Rodzina, oparta na małżeństwie z wolnej woli zawartym, jednym i nierozzerwalnym, jest i powinna być za taką uznawana, podstawową i istotną życiową komórką społeczeństwa. Dlatego rodzinie należy z całą troskliwością pomóc w jej potrzebach gospodarczych, społecznych, szkolnych i moralnych, by ją wzmocnić i wesprzeć w wypełnianiu właściwej jej roli. Wszakże utrzymanie i wychowanie dzieci jest podstawowo prawem rodziców.

Prawo do pracy, do inicjatywy, do własności

Człowiek ma naturalne prawo nie tylko do pracy, ale także do wyboru rodzaju pracy. Z tym prawem łączy się prawo domagania się warunków pracy nie szkodzących zdrowiu ciała i moralności, oraz nie tamujących organicznego rozwoju ludzi młodych. Warunki pracy kobiet mają odpowiadać wymogom ich płci i obowiązkom ich stanu jako żon i matek.

Z godności osoby ludzkiej wynika prawo do rozwijania działalności w

(Dokończenie na str. 7)

POLAK NA OBCYZYNNIE

GŁOS PRACOWNIKÓW POLSKICH W BELGII

Strajk lekarzy

Strajk lekarzy jest faktem dokonanym.

Groził on już od dłuższego czasu.

Nie będziemy podawali w szczegółach akcji, rozwiniętej przez organizację syndykalne, które zrobiły wszystko, aby doprowadzić do znalezienia polubownego załatwienia sprawy i żądań lekarzy.

Konflikt istnieje między rządem a lekarzami. Organizacje syndykalne

(Dokończenie ze str. 6)

dzielnie gospodarzej w zakresie, w jakim ktoś jest zdolny do odpowiedzialności za swe postępowanie. Z tej godności wynika też, i to należy podkreślić, że robotnikowi należy się zapłata zgodna z normami sprawiedliwości.

Z natury ludzkiej pochodzi również prawo do własności prywatnej, a więc także do posiadania środków produkcji.

Trzeba jednak przy tej sposobności zauważyć że prawo do własności prywatnej jest obciążone zobowiązaniami społecznymi.

Prawo do zgromadzeń i stowarzyszania się

Ludzie są z natury istotami społecznymi. Z tego wynika ich prawo do zbierania i stowarzyszania się z innymi ludźmi. Mają też prawo nadawania tym stowarzyszeniom ustroju, jaki uważają za stosowny do osiągnięcia obranego celu i działalności w tych stowarzyszeniach z własnej inicjatywy i na własną odpowiedzialność tak, by one spełniły swe zadanie.

Prawo do swobodnego poruszania się

Każdy człowiek ma prawo do swobodnego poruszania i osiedlania się w granicach swego państwa; co więcej, jeśli są po temu słuszne powody, udania się do innego państwa i osiedlenia się tamże. Fakt, że ktoś jest obywatelem jakiegoś państwa, wcale nie przeszkadza mu być obywatelem tej społeczności powszechnej, której członkami są wszyscy ludzie.

Prawa polityczne

W końcu, z godnością osoby ludzkiej jest związane prawo czynnego udziału w sprawach publicznych i przyczyniania się osobiście do wspólnego dobra wszystkich.

Osoba ludzka ma prawo do obrony swych uprawnień drogą sądową; obrona ta ma być skuteczna, równa dla wszystkich, według obiektywnych norm prawnych.

pracowników jak i organizacje patrolne wystąpiły z inicjatywą, mając na celu uniknięcie strajku. Chwilowo się to udało. Na skutek interwencji tych „partnerów socjalnych”, lekarze zgodzili się na odłożenie zapowiedzianego na dzień 3 lutego strajku i na przystąpienie do rokowań. Na rokowania przewidziano 2 miesiące.

Na skutek nieporozumień wewnątrz organizacji lekarskich rokowania nie mogły iść normalnym biegiem. Mimo to ze swej strony organizacje syndykalne zrobiły bardzo duży wysiłek,

Wskaźnik cen

Wskaźnik cen detalicznych w marcu jest trochę niższy od wskaźnika cen z lutego. W lutym wynosił on 117,98. W marcu wynosi 117,61.

Uległy obniżeniu mięso wieprzowe i ciecące oraz cena kartofli.

Nie ma jeszcze w tym zwyczajki tranpsportów i zwyczajki chleba. Nie można więc spodziewać się poprawy w kwietniu.

aby ułatwić doprowadzenie do porozumienia.

Z drugiej strony trzeba stwierdzić, iż w ciągu tych rokowań napotymano ze strony lekarzy ogromny opór przyjęcia pod uwagę nie tylko ich własnego interesu materialnego, ale i interesów osób ubezpieczonych.

Lekarze często mówią o ogromnych usługach, jakie ich zawód oddaje ludziom i społeczności, o ich poświęceniu. Ale przecież wiemy dobrze, że nie robią oni tego za darmo, że sytuacja materialna lekarzy nie jest przecież zła.

Ale jeżeli się występuje z argumentem wielkich usług na rzecz społeczeństwa, to dlaczego zapomina się o tym w chwili, kiedy lekarze decydują się na strajk i na pozbawienie najbardziej potrzebujących ich pomocy.

Syndykaty pracowników nie mogą znaleźć odpowiedzi na to pytanie. I tak, samo zrobią wszystko, aby zapewnić potrzebującym opieki lekarskiej pracownikom tę opiekę. Nawet wtedy, gdyby trzeba użyć daleko idących środków.

Prawo o 45 godzinach pracy tygodniowej

Izba Deputowanych przyjęła projekt prawa, przedstawionego przez Ministra Servais, w przedmiocie 45-godzinnego tygodnia pracy zarówno na odcinu publicznym jak i prywatnym.

C.S.C. prowadzi już dawno akcję o uznanie tej zasady. Ta akcja doprowadziła do podpisania przez organizacje konwencji, przez którą zobowiązały się one do tego, że będą dążyły do zrealizowania 45-godzinnego tygodnia pracy.

Wiele umów zbiorowych wprowadziło już tę zasadę. Niektóre poszły

jeszcze dalej w redukcji czasu pracy. Ale dotychczas nie istniało prawo, któreby usankcjonowało tę zasadę.

Nowoprzyjęty projekt prawa nie tylko sankcjonuje tę zasadę, ale i upowszechnia ją. To jest wprowadza tę zasadę nawet tam, gdzie ona dotychczas nie istniała.

Ponadto prawo to wyraźnie wskazuje, iż należy myśleć o dalszym zmniejszeniu czasu pracy. Daje też upoważnienie do przedyskutowania tej sprawy w komisjach parytatywnych i do ewentualnego powzięcia przez te komisje decyzji o zmniejszeniu ilości.

Rozwój sprzedaży na raty

We wszystkich krajach o rozwiniętym przemyśle, a co za tym idzie i o masowej produkcji i masowej sprzedaży, stosuje się coraz więcej sprzedaż na raty. Ale okazała się ona w pewnych wypadkach niebezpieczna dla budżetów rodzinnych. Dlatego to czasem państwo musiało wkroczyć w tę sprawę i ją uregulować przepisami prawnymi.

W Belgii prawo o sprzedaży na raty nosi datę 9 lipca 1957 roku. W chwili,

kiedy wyszło to prawo, było 1.020.847 umów sprzedarzy na raty. W końcu roku 1962 ilość kontraktów wzrosła do 1.373.370.

Wśród przedmiotów, najczęściej kupowanych na raty, figurują: samochody osobowe nowe — 57.000 kontraktów, używane — 29.000 kontraktów, wyroby tekstylne — około 700.000 kontraktów i wreszcie artykuły użytku domowego — około 600.000 kontraktów.

Sytuacja w metalurgii rejon Liège-Leodyjski

Konstrukcja mechaniczna: w przeciwieństwie do innych rejonów w Leodium żądania były złożone w każdym przedsiębiorstwie osobno a to z powodu specjalnej sytuacji w każdym z nich.

W celu przyspieszenia rozmów nastąpiła ugoda pomiędzy organizacjami syndykalnymi i pracodawców. Przewiduje ona nie tylko dyskusje na poziomie przedsiębiorstwa o potrzebach z przedstawicielami syndykalnymi ale o ukonstytuowanie biura ugodowego regionalnego w wypadku gdy zajdzie potrzeba takiej ugody.

Już teraz pewna ilość takich umów została powzięta:

Lauffer :

Podwyżka podstawowego zarobku o 1fr. od I-I-64.

Dalsza podwyżka 0,50 fr. od I-I-65.

Hydrobel :

Oddanie do dyspozycji pracowników sumy równej 4,5% całości zarobku od I-I-64.

Poprawienie premji na koniec roku.

Smulders :
Podział pomiędzy pracowników 20% zysku netto zrealizowanego przez przedsiębiorstw; czyli że za rok 1963 800.000 fr. do podziału.

Moes Liège :

Premje starszeństwa złączyć z premją wydajności, co wyniesie mniej więcej 1 fr. na godzinę. Problem zarobku pozostaje do dyskusji.

Noirfalize :

Podwyżka o 1 fr od I-2-64 i dalsze 0,50 fr. od I-7-64. oraz premia wydajności która wejdzie w życie z dniem I-3-64.

Podwyżka globalna premji końca roku o 12%.

F.N. :

Domaga się podwyżki na godzinę.

Nie doszło do ugody i złożono uprzedzenie strajku.

A.C.E.C. :

Domaga się podwyżki 5%.

Cockerill Mécanique :

Podwyżka 4% + 0,5% d'a harmonizacji. Dalszy ciąg rozmów w przedsiębiorstwie.

Balteau :

Podwyżka o 3 fr. na godzinę.

Wodociagi :

Pierwsze spotkanie ma nastąpić w najbliższych dniach.

Isobelec :

Zakwestionowano wybór młodego kandydata do Komitetu Bezpieczeństwa i higieny i na decyzje trybunału Prud'homme nowe wybory się od-

były 18-2-64. Powiedzmy zaraz iż rezultat terażniejszy jest bez „skazy” kandydat C.S.C. otrzymał 13 głosów a F.G.T.B. 5.

Nasz przyjaciel E. Moselle jest wybrany. Powinnowanie dla kolegów I-sobelec.

Oxymetal Seraing :

Uzgodniono nową formułę premji, jest ona dostępniejsza i łatwiejsza dla kontroli, daje ona podwyżkę mniej więcej o 6% do poprzedniej. Trzeba zaznaczyć iż od roku świetnie się ze swych obowiązków wywiązują dwaj delegaci H. Magis i J. Brochat.

Niewątpliwie zaufanie syndykowanych w Oxymetal jest dobrze umieszczone.

Sekeja byłych militantów CSC pensjonowanych

W grudniu 1963 została stworzona sekcja byłych militantów którzy już są na pensji. Ma ona za cel, żeby się mogli spotykać starzy militanci pensjonowani i którzy chcą studiować problemy, które się wyłoniły od czasu ich odjeścia na pensję.

Sekcja ma także za cel wykazać że „starzy” są jeszcze potrzebni, iż nie są de facto zapomniani z powodu odjeścia na emeryturę, iż odizolowanie i porzucenie nie istnieje dla nich.

Problemy do rozpatrzenia d'a starych militantów są następujące :

Bezpłatne leczenie dla emerytowanych.

Reforma emerytur i komisja 33ch.

Poprawki do aktualnych ustaw.

Kwestja podatkowa dla pensjonowanych.

Porównanie różnych ustaw w pensjach.

Studja Delperie nad pensjami.

Pensje we Wspólnocie Europejskiej i innych krajach.

Cołość problemu starców.

Problemy które poprzedzają pensję starości.

Reglamentacja pensji robotniczych

Został przygotowany projekt dekretu królewskiego, mającego wnieść zmiany w przedmiocie pensji robotniczych. Office Nationale des Pensions Ouvriers wydała już w tej sprawie swoją opinię.

To nowe rozporządzenie przewiduje cały szereg wypadków, kiedy to zainteresowane osoby będą mogły dodat-

kowo wnieść składki za pewne okresy kiedy tych składek nie wpłacały. W ten sposób będą mogły polepszyć swoją pensję.

Ponadto przewiduje się, że cały szereg okresów, które nie były zaliczone do okresu, dającego prawo do pensji będą z urzędu lub na skutek żądania zainteresowanych, wliczone do tego okresu wysługi lat.

Zarówno jedna jak druga zmiana są więc korzystne dla pracowników.

Okazyjna praca pensjonowanych

„Monitor” opublikował ustawę królewską łagodząca rozporządzenia co do pracy dozwolonej pensjonowanych.

Zwracamy uwagę na to, iż pensjonowani którzy wybiorą wypłatę godzinną za maksimum 60 godz. miesięcznie, mogą zarobić każdą sumę nawet wyższą od 1800 i 2700 fr. bez uszczerbku dla swej pensji.

Muszą jednak się zgłosić do swej administracji gminnej gdzie będą musieli wypełnić formularz.

Uwaga pensjonowani ! granica żeby nie stracić praw do waszej pensji zależy od ilości godzin przepracowanych a nie od wysokości waszego zarobku.

Zwyżka taryfy kolejowej

Wbrew opinii, wydanej przez Komisję Cen oraz przez Centralną Radę Ekonomiczną, rząd zdecydował od 1 kwietnia 1964 roku podwyżkę opłat kolejowych.

Zwykle bilety pasażerskie są pod-

Choroby zawodowe

„Monitor” z 28-I-64 opublikował Uchwałę Królewską z 18-I-64 sporządzając pierwszą listę chorób zawodowych, które dają prawo do odszkodowania.

Znajdujemy w tej liście chorób zawodowych pylicę i różne jej odmiany.

Jak wnieść podanie ?

Podanie musi być wniesione do swej ubezpieczalni, więc trzeba się zgłosić do swej ubezpieczalni żeby wypełnić lub otrzymać formularze, przeznaczone do Funduszu chorób zawodowych.

wyższone o 10 centymów na kilometr.

Abonamenty socjalne ulegają zwyżce o 13,7 procent.

Abonamenty szkolne zostają podwyższone jeszcze więcej, bo o 15,4 procent.

Taryfa bagażowa jest podniesiona z 28 f. na 30 f.

Wreszcie bilety peronowe, które dotychczas wynosiły 2 f. będą obecnie kosztowały 5 F.

Otóż, jak wyżej powiedzieliśmy, podwyżka ta została zdecydowana przez rząd wbrew opinii dwóch ważnych organów, Rząd sam bierze więc odpowiedzialność za tę podwyżkę, która była przez partnerów socjalnych uznana za niewskazaną zarówno z punktu widzenia socjalnego jak i ekonomicznego.